

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Jeg vil kun oplyse det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) om, at det ikke er noget nyt, at der er Tvang for Arbejdsgiverne paa Undervisningsomraadet, medens de andre Parter har Frihed. I Haandværkerlærlinges Lærekontrakt med Mesteren staar, at han er forpligtet til ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at Lærlingen besøger Teknisk Skole, hvorimod Lærlingen har fuld Frihed til at lade være dermed. Denne Ordning har vist sig ret gavnlig, og der er derfor ikke noget i Vejen for at prøve den med Hensyn til Ungdomsskolen.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg ved meget vel, at Haandværksmestrene har en Forpligtelse i den nævnte Henseende. Men tror man, det er nok, at Arbejdsgiverne ude paa Landet har den Forpligtelse, dersom de unge ikke ogsaa har en Forpligtelse til at møde og modtage den Undervisning, man har tiltænkt dem? Jeg har den Mening, at Friheden er den bedste Vej i saa Henseende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Arbejdet for denne Sag under Friheden kan naa videre frem og maaske ogsaa naa mere end under Tvang. Man kan ganske vist sige, at det ikke hidtil er blevet til saa overmaade meget, at det, man har naaet, i alt Fald ude omkring paa Landet, har været overmaade ringe, men man kan dog ikke af det Arbejde, der hidtil er udført, maale, hvad det muligt kan blive til ad Frihedens Vej. Vil man imidlertid Tvang for Arbejdsgiveren alene, tror jeg, man vil skabe mere Uvillie, end godt er for denne Sag, der bør have alle varmhjertede Kvinders og Mænds Interesse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det gaar med dette lille Ordskifte som med saa mange andre, at det tilsyneladende kun drejer sig om en Bagatel, men i Virkeligheden afslører det meget væsentlige Modsætninger i Tankegangen hos de to Parter, der diskuterer. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) staar som Talsmand for det

enkelte Menneskes rent personlige, egoistiske Væretagelse af sine Særinteresser, medens de to andre ærede Medlemmer plæderer for den samfundsmæssige Betragtning, den Betragtning, der er til Gavn for alle i Samfundet. Ud fra det første Grundlag siger det ærede Medlem fra Give, at han principielt er en Modstander af Tvang, men hvis der skal være Tvang for den ene Part, skal der ogsaa være det for den anden. Og det ærede Medlem er særlig vred over, at man har villet tvinge Arbejdsgiverne. Den anden Part ser naturligvis saaledes paa det, at Ungdomsskolen, lige saa vel som den almindelige Børneskole, er et overordentlig stort Samfundsgode, og at Idealet vilde være, at vi alle frivilligt paatog os den Tvang at sætte Ungdommen i Skole i tilstrækkelig lang Tid, og de ser et Fremskridt henimod den af alle anerkendte Tvangsundervisning for Ungdommen, parallelt med den tvangsvise Undervisning vi har for Børn, i det, at det lovmæssigt skal bestemmes, at Arbejdsgiveren ikke maa kunne lægge nogen Hindring for de unges Besøg ved Dagundervisningen. Han skal være tvungen til her at give efter. Naar Sagen ses saaledes fra et samfundsmæssigt Synspunkt, tror jeg, at det ærede Medlem fra Give vil faa en yderst svag Stilling i denne Sag. Hvor som helst han vil komme i Landet, vil han faa syv Ottendedele af Befolkningen imod sig og kun vinde Taknemmelighed hos en eneste lille Ottendedel.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg har heller ikke gjort mine Bemærkninger for at vinde Taknemmelighed hos nogen. Jeg har talt om denne Sag, fordi den har min Interesse, og fordi jeg antager, at det da vil være Uret, om jeg ikke udtalte min Opfattelse. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) synes altid at mene, at naar man ser anderledes paa en Sag end han, er man vred. Jeg er ikke vred. Det vilde ogsaa være fuldkommen urimeligt at være vred over en Modsigelse under Drøftelsen af en Sag som denne. Jeg kan ikke indse, at der er vundet noget ved at faa Regler for, at Arbejdsgiverne ikke maa hindre nogen i at gaa hen i Ungdomsskolen som Dagsskole, naar de unge ikke gaar derhen. Hvad er der da vundet for de unge? De unge har haft Lejlighed til at gaa hen i Aftenskolen,